

Numéro

HOMME

SPECIAL ISSUE

13

MODE

Water Splash

Style

BOSS Spring/Summer 2019

Beauty

Skincare Spring/Summer 2019

Automobile

Mercedes Benz รถยนต์แห่งความหรูหรา
ที่มาพร้อมกับเทคโนโลยีอันชาญฉลาด

Food Play

Kouign-Amann at Park Hyatt Bangkok

April - May 2019

ISSN 2287069-5

9 772287 069001

24 Stop by the image

เหตุผลในการสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งมีทีมงาน 40 คน ใช้เวลาหลายเดือน ในการเตรียมตัวและหาสถานที่ เป็นการระลึกถึงหนังของเดวิด ลินช์ (David Lynch) ที่ประกอบด้วยภาพของเกรกอรี เครวดสัน (Gregory Crewdson) ที่ใช้คอนทราสต์ของแสง และเงาที่นำมาใช้กับฉากชีวิตของคนอเมริกันด้วยตัวละครที่ถ่ายทอดตัวเองในช่วงเวลาที่อยู่เพียงลำพังหรือในเวลาของความหวาดกลัว โดยการออกภาพชุดใหม่ทั้งหมดให้กับ Numéro Homme

รวบรวมโดย Thibaut Wychowanok

ภาพโดย Gregory Crewdson แปลโดย ช่อมภา ชัยศิริ

ช่างภาพชาวอเมริกันวัย 56 ปี ได้กลับมาจับกล้องเพื่อที่จะสร้างภาพชุดใหม่อีกครั้ง เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมาเกรกอรี เครวดสัน (Gregory Crewdson) ได้เริ่มต้นทำภาพชุดใหม่ที่สร้างขึ้นอย่างน่าทึ่ง หลายเดือนสำหรับการหาสถานที่ ทีมงานกว่า 40 คน สองวันสำหรับการถ่ายภาพเดี่ยว เครวดสัน เป็นหนึ่งในตัวแทนที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในวงการถ่ายภาพจาก ภาพถ่ายของการแสดงบนเวทีนี้ที่ทุกรายละเอียด เครื่องประดับ การตกแต่ง ตัวละคร แสงคือความคิดและถ้าพูดถึงสไตล์ของเขาแล้วจะอยู่ระหว่างความไม่เป็นธรรมชาติที่น่าขนลุกและวรรณกรรมชนชั้นกลางในอเมริกา ทำให้มันใกล้เคียงกับภาพวาดที่เหมือนจริงของอเมริกา เมื่อนึกถึงเอ็ดเวิร์ด ฮ็อบเปอร์ (Edward Hopper) ภาพวาดของโอเปร่าของเขาจึงชวนให้นึกถึงโลกมหัศจรรย์และจิตเภทของเดวิด ลินช์ (David Lynch)

ปัจจุบันศิลปินที่นำเสนอแกลเลอรีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างแดเนียล เทมปลอน (Daniel Templon) ในปารีส และ Gagosian Gallery ได้กลายเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้กำกับภาพยนตร์และซีรีส์หลายคน สีฟ้า ไฟฟ้าและสีส้มของภาพชุด *Twilight* (1998-2002) ของเขา อาจเป็นเมทริกซ์ที่มองเห็นได้ของภาพชุด *Stranger Things* หนึ่งในภาพที่เป็นเอกลักษณ์ ตัวละครที่ถูกตรึงอยู่กลางถนนด้วยแสงลึกลับจากท้องฟ้า แสงจากโปรเจกเตอร์

32 Sculptural

by Ornuja Fame Boonyasit

จากซ้ายไปขวา กระเป๋าโท้ทพิมพ์ลาย MARNI.
กระเป๋าถือหนังสีดำ PRADA. รองเท้าส้นนิ้กเกอร์
ปักลาย PRADA. กระเป๋าสะพายสีดำ SAINT
LAURENT.

จากซ้ายไปขวา กระเป๋าถือหนังสีคาราเมล PRADA.
กระเป๋าถือลายคามาฟลาง SAINT LAURENT.
รองเท้าหนังส้นยางเชือกผูกหนัง PRADA. กระเป๋า
สะพายคิลเลอริบล็อค COACH. กระเป๋าสะพาย
หนังสีน้ำตาลและสีดำ PRADA.

46 ถอดภาพสวกั้ของความเป็นทางการ สู่สไตล์ที่เรียบง่าย แต่ยังคงตัวตนของคุณป๊อบ - วราวุธ เลาหงศ์ชนะ

คุณป๊อบ วราวุธ เลาหงศ์ชนะ จากบทบาทในวงการแฟชั่น และวงการบันเทิง สู่ความสุขที่แท้จริงกับการปล่อยวางความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานอย่างเต็มที่มาครึ่งชีวิต สู่รางวัลชีวิตที่มอบให้กับตนเอง ด้วยนิยามความสุขที่ใครหลายคนใฝ่ฝัน หากยังคงภาพความเป็นตัวของตัวเองไว้อย่างเต็มเปี่ยม

บทสัมภาษณ์ กิริยา ช่างอรุณ ภาพ เพชรวิรัชชนะ จำแก้ว

นุเมโรไทยแลนด์: พูดถึงชีวิต และการทำงานในปัจจุบัน

คุณวราวุธ เลาหงศ์ชนะ: ตอนนี้ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูแลตัวเองด้วยการออกกำลังกาย จริงๆ คือผมเริ่มใช้ชีวิตถึงเกษียณแล้ว งานประจำที่ทำอยู่ก็คือรายการโทรทัศน์ที่ตอนนี้อยู่แค่หนึ่งรายการ กับเดอะลิสต์ (The List) อัศจรรย์ความรู้ เป็นรายการที่นำเสนอสาระน่ารู้กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราที่หลายคนอาจจะละเลยหรือมองข้ามไป โดยจะออกอากาศทุกวันจันทร์ถึงวันพุธทางไทยทีวีสีช่อง 3 นอกจากนี้ก็ยังเป็นที่ปรึกษาให้กับบริษัทต่างๆ อยู่บ้าง แต่ชีวิตส่วนใหญ่ก็จะให้ความสำคัญไปกับการออกกำลังกายและการพักผ่อน

นุเมโรไทยแลนด์: เล่าถึงเส้นทางที่ประสบความสำเร็จจนถึงปัจจุบัน

คุณวราวุธ เลาหงศ์ชนะ: จริงๆ ผมไม่ได้ถือว่าตัวเองเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จมากนัก เพราะก็ยังมีคนอื่นอีกหลายท่านที่ประสบความสำเร็จมากกว่าผมอีกเยอะมากๆ เลย แต่ผมน่าจะพูดได้มากกว่าว่า ทุกสิ่งทุกอย่างประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิต ผมพอใจและภูมิใจทั้งกับตัวเองและกับสิ่งที่ผมลงมือ ลงแรงทั้งกายและใจทำมาทั้งหมด ผมคิดว่าผมโชคดีที่มีผู้ใหญ่หลายๆ ท่านคอยเมตตาให้โอกาสกับผมในการทำงานและเชื่อใจให้ผมได้แสดงศักยภาพออกมา ซึ่งทุกโอกาสผมมองเป็นสิ่งที่มีความหมาย ผมต้องหวงแหนไว้ ด้วยการตั้งใจทำทุกอย่างที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด ผมทำทุกอย่างด้วยความรัก ด้วยความรัก และด้วยความรับผิดชอบ ผมอาจไม่ใช่คน Work Hard Play Hard เพราะพอผมทำงาน ผมก็จะทุ่มเทกับการทำงานอย่างเต็มที่ คือผม Work Hard อย่างเดียวจนแทบไม่มีเวลาส่วนตัว หรืออาจจะเรียกได้ว่า พอผมทำงาน ผมก็ทำงานหนักไปเลยอย่างเดียว ทุกลมหายใจที่เข้าออกในทุกๆ นาที คือการทำงานทั้งหมด พอมาวันนี้ ผมเลยเลือกที่จะหยุด Work Hard แต่หันกลับมา Play Hard แทน คือผมทำงานให้น้อยลง แต่การ Play Hard ของผม ผมไม่ได้เอาไปเที่ยวเล่นหรือใช้เงิน แต่ผมเลือกที่จะ Play Hard ด้วยการออกกำลังกายและนอนหลับพักผ่อน ซึ่งถือเป็นการดูแลสุขภาพกาย สุขภาพใจให้มากขึ้น ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในทุกๆ วัน ถ้าเทียบกับคนอื่น ผมอาจจะไม่ได้มีเงินทองมากมายอะไร แต่ผมรู้จักพอเพียงและพอใจกับสิ่งที่ผมพอมิ สำหรับผม เท่านั้นผมก็มีความสุขแล้ว

นุเมโรไทยแลนด์: พูดถึงตัวตน ภาพลักษณ์เบื้องหลังการทำงาน

คุณวราวุธ เลาหงศ์ชนะ: อย่างที่บอกว่าเวลาทำงานอะไร ผมเป็นคนที่เข้มงวดในการทำงาน มีระเบียบวินัยสูงมาก ทำงานทำเกินร้อย แต่ถ้าถามถึงตัวตนจริงๆ ผมเป็นคนสบายๆ อาจค่อนข้างไปทางขี้เกียจด้วยซ้ำ ไม่ชอบสังสรรค์ ไม่ชอบออกงานสังคม หรือพบปะผู้คนมากมาย ผมเป็นคนรักสันโดษ สิ่งเดียวที่พิสูจน์ให้เห็นได้เลยคือ ผมไม่ได้มีโลกโซเชียลเหมือนคนอื่นๆ ผมทั้งไม่มีและไม่ได้เล่นทั้งเฟซบุ๊ก (Facebook) อินสตาแกรม (Instagram) หรือทวิตเตอร์ (Twitter) เพราะผมคิดว่า คงไม่มีใครอยากมารู้เรื่องของผม และเช่นเดียวกัน ผมเองก็ไม่ได้อยากจะทราบเรื่องของใคร แต่จริงๆ ผมก็ไม่ได้ตัดขาดจากโลกภายนอกซะทีเดียว แต่ผมอาจจะเซย์หรือโบรณาชักหน่อย เพราะถ้าอยากจะทำอะไรก็ดูข่าวสารทุกซอกทุกมุมของเพื่อนหรือคนในครอบครัว หรือถ้าใครมีปัญหาอยากขอความช่วยเหลือจากผม ผมก็มักจะใช้โทรศัพท์เป็นสื่อกลางในการพูดคุยติดต่อ

นุเมโรไทยแลนด์: ให้ความสำคัญกับครอบครัวอย่างไร

คุณวราวุธ เลาหงศ์ชนะ: ผมมักจะใช้เวลากับครอบครัวด้วยการรับประทานอาหาร มีการพูดคุย ปรึกษาปัญหา การแลกเปลี่ยนทัศนคติ ความคิดเห็นต่างๆ ในเรื่องต่างๆ ไป เพราะแม้ครอบครัวที่บ้านจะประกอบธุรกิจส่วนตัว แต่ผมไม่ได้ทำกิจการหรือยุ่งเกี่ยวกับกิจการของครอบครัวเลย ก็เลยอาจจะทำให้ไม่ได้คุยเรื่องงานอะไรกันมากนัก ส่วนใหญ่จะคุยเรื่องสัพเพเหระ เป็นเรื่องทั่วๆ ไปของทุกคนในครอบครัวมากกว่า

นุเมโรไทยแลนด์: โลฟสไตล์ (Lifestyle) การแต่งตัว

คุณวราวุธ เลาหงศ์ชนะ: ต้องบอกเลยว่าแล้วแต่กาลเทศะ และความรู้สึกหรืออารมณ์ในวันนั้นๆ ว่าอยากจะแต่งอะไร ซออะไร วันนี้อาจจะสดใส ออกจะเก๋ๆ หรืออาจจะดูสุ่ม

นุเมโรไทยแลนด์: ไอเท็มชิ้นหลักที่ขาดไม่ได้ในการแต่งตัว

คุณวราวุธ เลาหงศ์ชนะ: ไอเท็มที่ขาดไม่ได้เลย นั่นก็คือแว่นตา เพราะเป็นคนสายตาสั้นมาก

"อยากให้ทุกคนหาให้เจอว่า ความสุขของตนเองคืออะไร เพราะความสุขของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ดังนั้น จงทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุขนั้น แต่ต้องไม่ทำให้ใครเดือดร้อน ไม่เบียดเบียนใคร และสิ่งหนึ่งที่ผมระลึกไว้เสมอคือ เราทุกคนควรเคารพในความสุขของคนแต่ละคน เพราะความสุขเป็นเรื่องส่วนบุคคล ถ้ามีใครมาวิจารณ์ความสุขของเรา เราก็คงไม่พอใจ ดังนั้นเราเองก็ไม่สมควรที่จะไปวิจารณ์ความสุขของคนอื่นเช่นกัน"

นูเมโรไทยแลนด์: แบรินด์แพชั่นที่ชื่นชอบ

คุณวราวุธ เลาเทพดุษณี: ชอบอะชอบหลายแบรนด์เลยครับ แต่ชื่อหรือไม่ชื่อ ก็ต้องอีกเรื่องหนึ่ง เพราะต้องขึ้นอยู่กับเงินในกระเป๋าตังค์ของเราด้วย

นูเมโรไทยแลนด์: การวางแผนชีวิตหรือการทำงานในอนาคต

คุณวราวุธ เลาเทพดุษณี: อนาคตที่ผมวางไว้หลังจากนี้ คือผมจะค่อยๆ เกษียณตัวเองให้มากกว่านี้ ลดการทำงานลงไปเรื่อยๆ เพราะพอผมได้มีโอกาสหยุดพัก ได้สำรวจจิตของตัวเองแล้ว ผมพบว่าชีวิตที่อยู่ใหม่ๆ มันสบายมากเลย อย่างที่บอกไว้ตอนต้นจริงๆ ผมเป็นคนชอบสันโดษ แต่ผมไม่ได้แอนตี้สังคมนะ เพราะพอเจอเพื่อนๆ ผมก็รู้สึกมีความสุข แต่พออยู่ตัวคนเดียวที่บ้าน ผมก็มีความสุขอีกแบบหนึ่ง ผมต้องบอกก่อนเลยว่าตลอดระยะเวลาที่ผมทำงานในช่วงยี่สิบกว่าปีที่ผ่านมา ผมได้พบเจอผู้คนเยอะแยะมากหน้าหลายตา ซึ่งทุกคนล้วนแล้วแต่น่าเคารพและน่ารักกันทั้งนั้น เป็นความทรงจำที่ดีของชีวิต แต่พอถึงวันหนึ่ง ผมอยากอยู่กับตัวเอง อยากอยู่เงียบๆ อยากตื่นสายๆ อยากทำอะไรก็ทำ เพราะในคตพจน์ของชีวิตผม ผมคิดว่าสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดคือ "เวลา" ไม่ใช่ "เงิน" ซึ่งเวลาในที่นี้ หมายถึงการเป็นเจ้าของเวลาจริงๆ คือแม้คนเราจะ มี 24 ชั่วโมงเท่ากัน แต่เวลาที่เรามี เราให้ตัวเองหรือทำเพื่อตัวเองกี่ชั่วโมง และทำเพื่อคนอื่นอีกกี่ชั่วโมง ผมจึงอยากเอาเวลาที่ผมมีอยู่มาหาความสุขให้กับตัวเองมากขึ้น ซึ่งนิยามความสุขของผม ผมคิดมาตั้งแต่เด็กแล้วว่าอยากกิน ต้องได้กิน อยากนอนต้องได้นอน เพราะตอนทำงานหนักๆ เวลาผมหิวหรือ ง่วงนอน ผมก็ยังไม่กินหรือนอนไม่ได้เพราะงานยังไม่เสร็จ หรือเข้ามาไม่ยกตื่น อยากนอนต่ออีกสักหน่อย แต่ก็ต้องตื่น เพราะต้องรับผิดชอบออกไปทำงาน แล้วคิดว่าเสมอว่า ถ้าถึงวันหนึ่งที่ผมเลือกได้ ผมจะเลือกใช้เวลากับการดูแลตัวเอง คือถ้าอยากกินต้องได้กิน อยากนอนต้องได้นอน ในส่วนของการอยากกินต้องได้กิน ผมก็ทำอยู่ แต่ถ้าอยากกิน และกินตลอดเวลา รูปร่างก็จะไม่ดี ผมจึงต้องแลกกับการไปออกกำลังกาย ผมจะใช้เวลาอยู่ในฟิตเนส ตกวันละสองชั่วโมง อย่างน้อย 5 วันต่อสัปดาห์ เพื่อสร้างสมดุลให้กับรูปร่างและร่างกาย

ส่วนคำว่าอยากนอนต้องได้นอน คือผมเป็นคนชอบนอนกลางวันมาก สมัยเด็ก เวลานอนกลางวันวันเสาร์ อาทิตย์ ผมจะมีความสุขมาก เลยตั้งใจว่าวันหนึ่งถ้า เกษียณแล้ว ผมจะนอนกลางวันทุกวันเลย ทุกวันนี้เจดีย์แล้ว ผมจะนอนกลางวัน ประมาณ 5-6 วันต่อสัปดาห์ ถือเป็นความสุขที่สุด เพราะตอนกลางวันผมก็ไม่ได้ทำอะไร ชีวิตผมไม่มีความสุขเครียดอีกแล้ว ถ้ามีอะไรที่เป็นทุกข์เข้ามา ในชีวิต ก็ปรับวิธีคิดและทัศนคติ พยายามปล่อยวาง เพราะคิดได้แล้วว่า ทุกอย่าง ล้วนเป็นอนิจจัง เป็นภาพมายา ซึ่งผมคิดว่าถ้าผมพอแล้ว ถ้าผมไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน ถ้าผมจะใช้เงินทุกบาททุกสตางค์ที่ผมหามาเองด้วยความยากลำบาก แค่นี้ด้วยความระมัดระวัง ไม่เกินตัว ไม่เกินฐานะ ก็ถือว่าใช้อย่างพอเพียง ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในกรอบที่อยากทำ ตามนิยามชีวิตที่ตั้งใจไว้ ผมก็มีความสุขที่สุดแล้วละครับ หลายคนอาจจะไม่เข้าใจว่า ทำไมผมถึงไม่ทำอะไรเลย แต่อยากให้ทุกคนมองว่า ตอนที่ผม Work Hard ผมก็ทำงานหนักสุดๆ ไปแล้ว ฉะนั้นวันนั้นผมก็ขอ Play Hard แบบสุดๆ ในสไตล์ที่ผมสบายใจ แต่การ Play Hard ของผมไม่ได้ใช้เงินเยอะแยะมากมาย ผมเลือกอยู่ในกรอบแห่งความสุขที่พอดี ที่ไม่ทำให้ทั้งผมหรือคนอื่นเดือดร้อน ก็เท่านั้นเองครับ

นูเมโรไทยแลนด์: ความสุขอย่างแท้จริงของคุณปีบ วราวุธ เลาเทพดุษณี

คุณวราวุธ เลาเทพดุษณี: ได้ทำในสิ่งที่ตนเองอยากทำที่สุด บางคนอาจฝันถึงชื่อเสียง เงินทอง หรือบางคนอาจจะฝันถึงความสำเร็จอะไรสักอย่างในชีวิต ก็ขอให้ตั้งใจทำเพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา แต่สำหรับผม ผมผ่านมันมาหมดแล้ว และรู้สึกว่าผมเองพอแล้วจริงๆ หากเปรียบเทียบการทำงานกับการเป็นเขา ผมจะเลือกเป็นเขาขึ้นไปอีกสักหน่อยที่ท้าทายกว่าก็เป็นได้ แต่ผมว่า ยอดเขาทุกลูก ก็คงคล้ายๆ กัน ดังนั้นผมจึงขอเลือกลงจากเขา แล้วมาใช้ชีวิตธรรมดา พอใจในชีวิตของตัวเองกับวันนี้ให้มากที่สุดมาก สมมุติถ้าวันหนึ่งผมต้องจากโลกนี้ไป ถ้ามองว่าผมเสียตายชีวิตผมใหม่ ขอพูดตรงๆ เลยว่า ไม่เสียตายเลย เพราะ สำหรับผม ผมได้ทำในสิ่งที่ผมอยากทำและตั้งเป้าหมายไว้แล้ว และใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ไม่เครียดในทุกๆ วัน.

Water splash

